

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Ad quos pietas se extendat. 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38762

Virum pietas se extendat ad determinatas perso-
nas aliquorum hominum?

535

3. d. 33. q.
 3. ar. 4. q.
 1. cor. &
 ad 2. &
 1. Tim. 4.
 lect. 2. &
 co. I.
 * cap. 1. à
 med. 10. 5
 † lib. 1. c.
 3. 2. parū
 ante me-
 diū, 10. 3.
 * lib. 1. c.
 3. 0. parū
 ante me-
 diū, 10. 3.
 * lib. 8. c.
 11. et 12.
 10. 5.
 † glos in-
 terl. ibid.
 * lib. 2. de
 Inuit. in
 fol. 4. an-
 ge fin. lib.

A D primum sic proceditur. Videtur, quod pietas non se extendat ad determinatas personas aliquorum hominum. Dicit enim August. in 10. de ciuiis Dei *, quod pietas propriè Dei cultus intelligi solet, quam Græci Eusebiam vocant. Sed Dei cultus non dicitur per comparationem ad homines, sed solum ad Deum. Ergo pietas non se extendit determinatae ad aliquas hominum personas.

¶ 2 Præterea, Greg. dicit in 5. Moral. ¶ Pietas in die suo coniuivium exhibet, quia cordis viscera misericordie operibus replet. Sed opera misericordie sunt omnibus exhibenda, ut patet per August. in * 1. de doctr. Christi. Ergo pietas non se extendit determinatae ad alias speciales personas.

¶ 3 Præterea, Multæ sunt alias in humanis rebus communicationes, præter consanguineorum & conciuium communicationem: ut patet per Philosoph. in 8. Ethic. * Et super quamlibet earum aliqua amicitia fundatur, quæ videtur esse pietatis virtus: ut dicit glos. 2. ad Timoth. 3. super illud, Habentes quidem speciem pietatis.

Ergo non solum ad consanguineos & conciues pietas se extendit.

S E D contra est. quod Tullius dicit * in sua rhetorica, quod pietas est per quam sanguine iunctis, patriæ & benevolis officium, & diligens tribuitur cultus.

RESPONDEO dicendum, quod homo efficit diversimodè alijs debitor, secundum eorum diuersam excellentiam, & diuersa beneficia ab eis suscepit. In utroque autem Deus summum obtinet locum, qui & excellentissimus est, & est nobis essendi & gubernationis primum principium. Secundariò verò nostri esse & gubernationis principia sunt parentes & patria, à quibus, & in qua nati & nutriti sumus. Et ideo post Deum est homo maxime debitor parentibus & patriæ. Unde sicut ad religionem pertinet cul-

tum Deo exhibere, ita secundario gradu ad pietatem pertinet exhibere cultum parentibus & patriæ. In cultu autem parentum includitur cultus omnium consanguineorum: quia etiam consanguinei ex hoc dicuntur quod ex eisdem parentibus processerunt: ut patet per Philosophum in 8. Ethic. * In cultu autem patriæ intelligitur cultus omnium conciuium, & omnium patriæ amicorum. Et ideo ad hos pietas principaliter se extendit.

Ad primum ergo dicendum, quod in maiori includitur minus. Et ideo cultus qui Deo debetur, includit in se, sicut aliquid particulare, cultum qui debetur parentibus. Vnde dicitur Malach. 1. Si ego pater, vbi est honor meus? Et ideo nomen pietatis etiam ad diuinum cultum referuntur.

Ad secundum dicendum, quod sicut Aug. dicit in 10. de ciuitate Dei, More vulgi nomen pietatis etiam in operibus misericordiarum frequentatur. Quod ideo arbitror evenisse, quia haec fieri precipue mandat Deus, que sibi praesacrificiis placere testatur: ex qua consuetudine factum est, ut & Deus ipse pius dicatur.

Ad tertium dicendum, quod communicationes consanguineorum & conciuium magis referuntur ad principia nostri esse, quam aliae communicationes. Et ideo ad has nomen pietatis magis extenditur.

A R T I C . I I .
Virum pietas exhibeat parentibus sustentationem?

Ad secundum sic proceditur. Videtur, quod pietas non exhibeat parentibus sustentationem. Ad pieratem enim videtur pertinere illud praeceptum decalogi, Honora patrem tuum & matrem tuam. Sed ibi non præcipitur nisi honoris exhibito. Ergo ad pieratem non pertinet sustentationem parentibus exhibere.

¶ 2 Præterea, Illis homo debet thesaurizare, quos tenetur sustentare. Sed secundum Apostolum, ut habetur ad Cor. 12, filii non debent thesaurizare.

Kk 3 pa-

Li. 8. c. 12.
tom. 5.

Li. 10. c. 1.
a medio,
tom. 5.

536